

מבחר פתבים

10

אסופה לציון עשור לפתב העת מוטיב

מבחר פתבים

10

אסופה לציון עשור לפתב העת מוטיב

מבחר כתבים

10

אסופה לציון עשור לפתב העת מוטיב

מוטיב
ספרים

10 | מבחר כותבים
10 | Various Writers

עריכה, עיצוב ועימוד: אלירן דיין
הוצאה לאור: מוטיב ספרים

ניקוד והגהת השירים והסיפורים באחריות הכותבים בלבד!

מהדורה ראשונה – ה'תשפ"ו 2025

© 2025 כל הזכויות על היצירות המופיעות באסופה זו שמורות למחברים
© 2025 כל הזכויות על האסופה והפקתה שמורות למוטיב ספרים
info@motiv-magazine.co.il

סדר השירים

- 9..... עשרת | אבישג מטלון
- 10..... רסיטל לעשר אצבעות | תומר קליין
- 11..... העולם העשירי | אסף קורן
- 12..... מאלבום לבי | רון גרא
- 14..... הו, קליפדן | נוגה יעקב־אהודה
- 15..... אגדה עצובה | אלעד גורן
- 16..... ידידים | אילן ענבר
- 17..... גולם | תומר קליין
- 18..... למעננו ולמענם | תמר דוד־כריספי
- 19..... אצבעות | מיכל שחר
- 20..... יהלום כחול | אילנה בר־שלום
- 21..... עד מתי? | ערן טורג'מן
- 22..... ללחיצת יד יש ערך בוויקיפדיה | אלעד ארנון
- 24..... אנחנו בנות עשר | חגית בת־אליעזר
- 25..... עדרים | אבישג מטלון
- 26..... עשרה קבין של יופי | תומר קליין
- 27..... ערפילים | אילן ענבר
- 28..... סימנים מוקדמים | נוגה יעקב־אהודה
- 30..... ספר שירי הראשון | סיגל רוטר
- 31..... בין תשע לעשר | תמר דוד־כריספי
- 32..... משחק | אילנה בר־שלום

10 היא אסופה לציון עשור של עשייה, כתיבה ויצירה עברית של כתב העת מוטיב והמיזמים הנלווים אליו. מהו "10" בשבילכם? עשור של חיים, עשר אצבעות יוצרות, עשרת הדיברות, עשרה שקלים, עשרה צעדים או עשר שניות ששינו הכול. אולי עשר הוא המספר המושלם, אולי יעד, אולי מספר בית, אולי רגש או געגוע, אולי רגע, אולי גיל או ציון דרך... באסופה זאת נקרא על משמעותו של המספר 10 בעבור הכותבים בה.

אלירן דיין

עשרת אבישג מטלון

בְּאֵשׁ וּבַתְּמָרוֹת עֵשׂוֹן,
בְּקוֹל תְּרוּעַת שׁוֹפָר,
דְּבְרוּ אֶל הָאָדָם
חֲקִים עֲשֵׂרֵת
וּבְעֲשֵׂרֵת אֲצַבְּעוֹת
יָקוּם דְּבָר,
אוּ יִהְיֶה מִשְׁבָּרֵת.
מִהֵלֵב אֶל הַיַּדִּים
תוֹרָה וְשִׁלְמָה נִתְּנָה.
אֲנִי אֶת תּוֹרָתִי עֹשֶׂה עַל הַמַּקְלָדָת
בְּעֵשֶׂר אֲצַבְּעוֹת
הַמְחַבְּרוֹת כְּחוּט זָהָב,
אֶל נִשְׁמַתֵּי הַמְהַרְהָרֵת.

רסיטל לעשר אצבעות תומר קליין

כְּרַבִּיעֵית מִיתְרִים
מְנַגְנִים סְדְרֵי לְבֵי בְּתוֹמְרַת הַמְּזֶג –
תוֹאֲמִים, מְתַנְגְּשִׁים,
גְּבֻלְעִים, כְּמַרְקֶסֶת לְשׁוֹן וִירָאָה.

וְדוֹמָה הַלְסֵן שְׂבִי
לְגַגִּיעוֹת הַעֲשׂוֹן הַעוֹלָה
מְאֻרְבוֹת הָאָדָם אֶל אֲרוּבוֹת הַשָּׁמַיִם –
מְתַפְזֵר כְּמַחְשָׁבָה,
הַהוֹפְכֶת לְאֵד קְלוּשׁ,
זְכָרוֹן וְשֶׁאֵבֵד,
רַעֲיוֹן וְשִׁנְשִׁפָּח בְּתֵהוֹם הַגְּחֻלָּת.

וְסִימְפוֹנִיַת מַחְשָׁבוֹת
מְתַקְתֶּקֶת אֶת עֲצָמָה
בְּמַלִּים שֶׁלְשׁוֹנָא הוֹקְלָדוּ –
רַק כְּדֵי לְהַמְסִק
מַחוּט הַמַּחְשָׁבָה לְנִצָּח.
מְנַצִּיקָה אוֹתִיּוֹת שְׁחוֹרוֹת שֶׁאֵבֵדוּ.

העולם העשירי אסף קורן

עשור כְּדֵי שְׁתַּעֲשֶׂר,
עֲשִׂירֵי קֶזֶשׁ – מְקוֹר הָעֵשֶׂר.

בְּעֵשְׂרָה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם,
וּבְעֵשְׂרָה אַחוּזִים נִפְתַּח שַׁעַר הַחֶסֶד.

עֵשֶׂר – יְסוֹד כָּל סִפְרָה,
שֶׁבְּסוֹפָהּ שָׁבִים לְאֶחָד שְׁאִין מִלְּבָדוֹ.

נִסְפָּר עֵשֶׂר לְאַחוֹר,
וְנִמְרִיא אֶל הָעוֹלָם הָעֲשִׂירִי,
הָעֵשִׂיר מִכֶּלֶם,
שִׁיתְגַּלְהָ כָּאוֹ,
בְּעוֹלָם הַזֶּה – בְּמַהְרָה בְּנִמְיָנוּ.

מאלבום לבי רון גרא

נרס פֶּרשׁ כְּנָפִיו
על צִלְלֵי רְזִין שֶׁל
אֶקוֹרְדִיוֹן בִּידֵי אָחִי.
על יָבוֹב כְּנֹרוֹ
צוֹהֵל מְרוֹר.

דְּבֵי הַקֶּלֶב רוֹבֵץ
לֵיַד מְלוֹנְתוֹ
מִתַּחַת
לְאִזְדָּרְקָתוֹ,
בְּלִילוֹת עֵטְלָפִים
סוֹעְדִים פְּרִיז
בְּמַחֲוֹלוֹת מְחֻשָּׁה.

אֲדָמָה יַחֲפָה חוֹפְנָת
פְּקֻעוֹת דְּלִיָּה.

אֲבִי חָרַשׁ אֶת הַתְּלָקָה
הַבְּתוּלָה
בְּעֵשֶׂר אֲצָבָעוֹת יוֹגְבוֹת.

גְּדִי קִפֵּץ וְצִהַל בְּהַצְרֵנוּ
עַד בּוֹא לֵהֵב פֶּסַח
בְּיָדוֹ שֶׁל צְדוּק
הַשׁוֹחֵט.
אֲזַנִּי צָנְחוּ וּבְרַחֲו
מֵאַחֲרֵי קִירוֹת וּדְלִתוֹת
וּתְרִים סְגוּר.

הו, קליפדן נוגה יעקב־אהודה

הו, קליפדן קליפדן, ענרה רחוקה,
 הרים סביב לך וכמה שאת יפה.
 עשרה קבין של ירק ירדו לעולם,
 וזו, גברת נאנה, נטלה את פלם.
 נ'אללה חתיכת ארץ יש לכם ייטס ושו,
 יודעת גם יודעת למה נ'וחד שו!
 בחמוקי מפרציה תענטז לכל עבר,
 להוד צוקיה פלו אשה כגבר.
 באמת את יפה וכה נהדרת,
 אף נפשי יוצאת אל ארץ אחרת.
 ארץ קשה וסוררת,
 ארץ צמאה ומיסרת.
 אושיט ידי אליך -
 בכל פחי אוציא מים מבין רגביך.
 שימי ידך בידי, ונחולל במעגל
 בקצב הנכון,
 קליפ קליפ,
 דין דון,
 מהרקוד הראשון
 ועד לרקוד האחרון.

אגדה עצובה אלעד גורן

את שְׁדוֹת הַשָּׁלֶף הָאֲרָכִים לָאִין קַז, לָאִין קַז
חַרְשָׁנוּ כָּל הַיּוֹם בְּשִׁמְשׁ הַקּוֹפֶחֶת.
וְלֹא נוֹתֵר לָנוּ אֶלָּא לְחֵלֶם עַל הָאֲרָמוֹנוֹת הַפְּחָלִים
שֶׁחֻחֻקִּים מְאֹד אֵךְ צוֹנְגִים וּמְרוּיִם הֵם.

וְעוֹף הַשָּׁמַיִם הוֹלִיךְ קוֹל מְעוֹרֵר תִּקְנָה
שִׁיּוֹרְדִים הָאֲרָמוֹנוֹת מִדֵּי יוֹם,
כַּעֲשָׂרָה מֶטֶר לַעֲבֵר שְׂדוֹתֵינוּ
הַפְּרוֹשִׁים לָאִין קַז, לָאִין קַז.
אֵךְ הַכֶּרֶחַ עֲמָעַם אֵת הַצִּפְיָה וְהַתִּקְנָה
וְאֶכְלָנוּ שְׁלָפִים וְשִׁתִּינוּ שְׁלָפִים וּבְנִינוּ מְגוֹרֵינוּ מִשְׁלָפִים
עַד הַפְּכָנוּ שְׁלָפִים בְּעֶצְמוֹנוּ.

עַד שֶׁבָּאוּ הָאֲרָמוֹנוֹת הַפְּחָלִים וּמֵהֵר מְאֹד, וּכְמוֹ בְּעֶרְמָה,
נוֹתְרוּ לְבָדָם בְּשְׂדוֹת הַפְּרוֹשִׁים לָאִין קַז, לָאִין קַז
וְרַק לַעֲת עָרַב שׁוֹרֵק קֶצֶת הָרוֹם
כַּמְתַּעַנֵּג בְּצוֹרְמָנוֹת עַל אֲגָדָה מְתוּקָה.

ידידים אילן ענבר

את רוצה שנהיה רק ידידים
לא יודע כיצד לאסוף את השברים
של לבי השבור לעשרות חלקים
כשהתנשקנו חלפו מעלינו מלאכים.

זה לא בגללי את מבטיחה
זו את שעוברת תקופה לא טובה
אל תסכה לי, בתקיפות את מפצירה
לא משאירה באויר שום תקנה.

אנחנו יושבים במכונת מול ביתך
ואת לא רוצה שאלה אכל
גם לא רוצה שאשאר, את רוצה להפרד כמו זוג אוהבים
אני לא יודע איך את זה עושים.

אני מלנה אותך עד הדלת
נשיקה אחרונה לוקטת ואת נכנסת
משאירה אותי בחוץ עומד תוהה
לא מבין מה פאן בדיוק קורה

גולם תומר קליין

א.

לא השלתי את עורי –
נותר בי עדין גלם,
קפוץ תלמלים.

ב.

עָשָׂר אֶצְבְּעוֹת לִי יֵשׁ,
אךְ יוֹדְעוֹת הֵן
לִכְתֹּב אֶת הַפָּרֶפֶר.

למעננו ולמענם תמר דוד־כריספי

עֲשֵׂרֶת דְּבָרוֹת נִתְּנוּ לְאָדָם,
נִקְרָטוּ עַל לִוְחֹת הַבְּרִית,
נִכְתְּבוּ בְּסֵפֶר הַסְּפָרִים,
בְּתִקְוָה שִׁיחֲלֵחְלוּ בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם.

עַם הַשָּׁנִים – הַחֲקִים הַטֹּשְׁטֹשׁוּ
וְהַדְּבָרוֹת אֲבָדוּ מִגְּדֻלָּתָם.
מִי יִתֵּן וּכְבוֹא הַיּוֹם,
יִחְזַק הַכְּתוּב בְּצִבְעַ עֵמִיד
וְיִטְבַּע חֹתְמוֹ בְּכָל אָדָם.

בְּדָם לִבּוֹ יִגְדֵר כָּל בֶּן אָנוּשׁ,
לְקַיֵּם מִצְוֹת בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ,
לְמַעַן תִּאָּרֶיךָ הָאֲנוּשׁוֹת יָמִים,
לְמַעַן יִתְמַלֵּא הָעוֹלָם בְּאוֹר.

אצבעות מיכל שחר

יְדֵי, תָּמִיד עֲסוּקוֹת.
אֵת הַקָּדָר מִי סָדָר?
זֹאת הַיָּד, לֹא גָמַד!
עֲשׂוֹר אֲצָבְעוֹת,
עֲמָלוֹת, לֹא נָחוּת.
רוֹחֲצוֹת, מְקַפְּלוֹת,
מְמַרְקוֹת,
כֹּה זְרִיזוֹת!
מְלֻטְפוֹת, אוֹהֲבוֹת,
מְסַבְּקוֹת,
חוֹשְׁבוֹת
מָה עָלַי
עוֹד לַעֲשׂוֹת?
יְדֵים חֲרוּצוֹת!
כַּמָּה תְּכוּנָה?
פְּלֵא בְּרִיאָה.
יְדֵים מְבַרְכוֹת!

יהלום כחול אילנה בר־שלום

הפצירו בו,
הרהר בנשואיו.
נעמך והפקיד בינך
יהלום כחל.
גמר אמר לעזב
ולתגשים חלומותיו.
בספינה הגה
וקברניטה העריץ.
בראש צי שבע ספינות
פקד נמלים ומספנות,
סחר בגזעי עצים
משכחים
עשור שנים עברו מאז נפרדו
והיא עדין ממתינה.
במסעו האחרון נאבק בסערה
וספינתו התבוסה עגנה בנמל.
עם שובו נודע לו, היא עזבה
ואתה היהלום הכחל.

עד מתי? ערן טורג'מן

אני סופר עד עֵשׂר
ואז, צורח לעולם
את מחשבותי

אני רוֹצֵה אותך כל כך
אהבה טהורה שלי

עֵשׂר דְּרָכִים
בחרתי בשביל
להגיע אליך

אהבה שלי
הלב שלי,
סופר עד עֵשׂר ונושם עמוק

עד מתי
אחכה לרגע
בו אֶזְכֶּה באהבתך

עד מתי?

ללחיצת יד יש ערך בוויקיפדיה אלעד ארנון

תראו שם
את שלמנאָסר השלישי
לוחץ יד
למלך בקל
על תבליט אָבן
במוזאון הלאומי
של עיראק.

בגיל עֶשֶׂר
ישבתי בקֶדֶר אָטום
פְּחָדְנוּ
מְטִילִים
שֶׁהִגִּיעוּ מִשָּׁם.

אחר כך למדנו
על אשורים
שֶׁהִגְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל.

בְּכֹל

זֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם

דָּלַת אֵל הָאֵל.

פְּגִישָׁה רֵאשׁוֹנָה

בְּגוֹן סְאֵקֶר

לֹא לְחֻצָּתָ לִי אֵת הַיָּד

כִּי אֶת שׁוֹמְרֵת נְגִיעָה.

שֵׁם

נִפְתָּחָה לִי דָלַת

לְהִקָּיִם מִגְדָּל קָטָן

מִשְׁפָּחָה.

אנחנו בנות עשר חגית בת־אליעזר

שלושה דורות לידות עשרה בחדש.
אני באמצע.
אמי ובתי עוטפות אותי מעברי הזמן.

מטפסות בסלם השנים
על עקבי נשיות שמחה.
עשר הוא אפי,
זורם מדם לדם.

עדרים אבישג מטלון

פעם מְנִיתִי שְׁעוֹת,
אחר כָּךְ יָמִים, שְׁבוּעוֹת,
שְׁנוֹתֵי הַחַלּוּ לְנִקְשׁ עַל הַדָּלֶת
וְעַכְשָׁו,
עֲשׂוּרִים נִסְפָּרִים כַּעֲדָרִים.
אֲנִי מִשְׁקִיפָה עֲלֵיהֶם כְּמוֹ עַל סֶרֶט,
כְּמוֹשָׁה מֵהַר נָבוּ, אֶל אֶרֶץ אַחֲרַת.

עשרה קבין של יופי תומר קליין

אם עֲשָׂרָה קבין שֶׁל
יוֹפִי יָרְדוּ לְעוֹלָם –
תִּשְׁעָה קִבְלָה הַשִּׁירָה,
וְהַעֲשִׂירִי גַּם לְקוֹרְאִים,
לְמַעַן יַעֲרִיכוּ אֶת יְמֵיהֶם
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.

ערפילים אילן ענבר

ערפלים לפנות בקר
על פני המים הקרירים
ענן סגל מעל צריח בְּהִיר
וְצוֹפֵר רַפְּקַת מִקְרִיד אֶת הָעִיר.

לְלֵדָה קִטְנָה צוֹעֲדַת בְּרַחֲוֵב
פְּנִיָּה אֶל רְצוּעַת הַחֹף
אוֹלֵי אֲבָא יִחְזֹר הַיּוֹם מֵהֵּם
הַמֵּים יִשְׁיבוּ אֶת פְּנִיָּה רִיקָם.

סָל צְעִיר עוֹלָה לְרַפְּקַת
וְאֵין עַל הַרְצִיף מִי שְׁיִפְרֵד
הוּא לֹא יִחְזֹר וְאֵין מִי שְׁיִתְאַבֵּל
בְּבֵית הַיְתוּמִים פְּעֻמוֹן צִלְצֵל.

בְּנֵי אָדָם עוֹשִׂים מְלַחְמוֹת
כְּבִיכּוֹל לְמַעַן הַחֲרוֹת
יֵשׁ מִי שְׁמַתְעִשְׂרִים מֵהֶן
וְיֵשׁ מִי שְׁלֹא חוֹזְרִים מֵהֶן.

סימנים מוקדמים נוגה יעקב־אהודה

קְרִישׁ־קְרִישׁ
החלה מתפשטת העששית
ולא היה סימן מקדם
ולא אות ולא קאב.
וכשהגיע
הרגע הנמקד
בבר היה מאחר
להמנע מטפול שרש.
ובכל זאת היה מזל
לא היתה עקירה משרש.
אף אמה לא הבסנת
ברע המתפשט בגופך
לא חשת בהפשה.
ואולי
היתה פה הכחשה?
באלו בבוים
נפל הדבר
ואז צריד היה
בבר לעקר
ולקרות.

לא לנו לראות פְּלִיּוֹת,
לא לנו אותות ומוֹפְתִים
וְלֹא אֶצְבַּע אֱלֹהִים.
וְרַק יָד חֲלֻשָׁה
וְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת,
וְאֶרֶךְ אַפִּים וַיִּגִּיעַ פְּפִים,
וְלֵב טוֹב וְרָף.
וְרַק לִפְעָמִים
מְלֶאכֶת הַתְּקוּן
תִּצְלַח.

ספר שירי הראשון

סיגל רוטר

תני לי את אסר השירים שכתבת,
ואהפך אותו לספר, הציפה לי המזכירה
בבגן תנועת המושבים בתל-אביב.
תדפיסי לי ספר? שאלתי בהתרגשות.
כן, חיכה אלי במתיקות.

אספתי חלק משירי ומסרתי למזכירה.
כעבר ימים מועטים הגישה לי מעטפה צבעונית.
בתוך המעטפה נח ספר שירי הלבן.
על פריכתו התנוסס בגאון שמי.

נעצתי עינים בורקות בספר השירים.
השירים הדפסו במכונת כתיבה ידנית.
דפים דקים ומעט שקופים.
אותיות דפוס מרבעות ונוחות לקריאה.
כריכה מעצבת בפשטות מנירה-הדפסה.

לטפתי את דפי הספר ורטט חלף בלבי.
זה ספרי הראשון, ראשית עולמי הספרותי.
מתנה מפארת ליום הולדת העשירי.

בין תשע לעשר

תמר דוד־כריספי

רצית להיות תשע –

לא עשר

ולא תשעים ותשע!

התשע מותר מקום לשאיפות,

לאֶתְגַּרִים, להצלחות

וכמיהה לבאות.

תשע –

בוֹנָה חלומות,

מלא בְּמַתַּח וְסִקְרָנוֹת.

עֶשֶׂר – סִמֵּן לִשְׁלֵמוֹת

מְעַלָּה חֵיוֹן וְתַחֲוִישַׁת הַשְּׂגִיּוֹת

אֲחֵרֵי הָעֶשֶׂר יֵשׁ לְהַמְנִיעַ מִנְפִילָה,

לִיצֵר אֶתְגַּר חֲדָשׁ

למען ערות הנשמה

למען התשוקה!

משחק אילנה בר־שלום

לָלֵד כְּבוֹן עֶשֶׂר לְבוֹשׁ
מְכַנְסִים קְצָרִים,
חוֹשְׁפִים אֶת רַגְלָיו
הַרְזוֹת.

הַנִּים רַגְלֵ אֶחַת עַל
הַסְקִיטְבוֹרְדֵ וְצוֹבֵר
תְּנוּפָה.

מְחַלֵּיק בָּחֵן וּבְלֵא
מְאָמֵץ בְּשִׁבִיל.

כְּאֵלוֹ אֵין מְנֹת,
אֵין זְקֵנָה, אֵין פֶּסֶד.

בְּמְכַנְסֵי צוּפִים,
נְעֻלֵי סְפוֹרְט וּבְלוֹרִיתוֹ
מְתַנַּנְפֶת בְּרוּחַ.

לאָרֶךְ גָּדֵר עֵץ
הַמְסִידָת לָבוֹן
הַמֵּית הַמַּיִם
מִפְּכָפְכִים בְּתַעֲלַת
הַבִּיּוֹב
וְרִיחַ הַפְּסֻלָּת הַקְּלוּשׁ.

עַד לְסָכָר,
שִׁיחִים וְעֲצִים נִרְעָדִים
בְּמִשָּׁב רוּחַ.

זֵלְדָה בַּת גִּילּוֹ,
בְּמַכְנָסֵי קוֹרְדָּרוֹי
וְחֻלְצָה דְקָה צְהָבָה
מִקְפִּיצָה כְּדוּר
וּבִינְדָה בְּבָה
פוֹנָה לְדַרְכָּה בְּחַפּוּשׁ
אֶחָד חֲבָרִים לְמִשְׁחָק.

חגית בת־אליעזר
אלעד ארנון
אילנה בר־שלום
אלעד גורן
רון גרא
תמר דוד־כריספי
ערן טורג'מן
נוגה יעקב־אהודה
אבישג מטלון
אילן ענבר
אסף קורן
תומר קליין
סיגל רוטר
מיכל שחר